

[Jesper Simonsen.]

at Lovforslaget i den omhandlede Henseende ikke adskilte sig fra det sædvanlige, og det kan jeg fastholde. Hvorledes kommer nu for det første det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen til sin Beregnings Resultater? Det sker paa følgende Maade: Vagtkorpsets Hovedinddeling er normalt 5 Afdelinger, to Øst for Store Bælt og tre Vest for. Hver Afdeling omfatter 10 Fodfolksgrupper og en Artillerigruppe. Nu staar der i Lovforslagets § 6, at de 5 Afdelinger i fornødent Fald kan udvikles til 10. Til den normale Organisation af Vagtkorpset i 5 Afdelinger er der rigeligt med Befalingsmænd, det vil ikke blive bestridt. For at pine Mangelen frem maa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen derfor gaa den Vej at drage den yderste tænkelige teoretiske Konsekvens af Udviklingen fra 5 til 10 Afdelinger, idet det ærede Medlem tænker sig De-lingen gennemført for alle Vagtkorpsets Enheder paa een Gang. Men er denne Mulighed nu særlig nærliggende? Er det en Mulighed, man bør regne med? Hensigten med at faa Hjemmel til at udvikle Vagtkorpset fra 5 til 10 Afdelinger er naturligvis den, at de Opgaver, Korpset har, kan foreligge saaledes, at det er nødvendigt, om jeg saa maa sige, at strække Mandskabsstyrken over en større Linie eller anbringe den paa mange spredte Steder. Men fordi noget saadant maatte blive paakrævet et Sted, skal vi sige f. Eks. i Jylland, følger deraf dog ingenlunde, at man skal foretage den samme Udvikling af Korpset i det øvrige Land, paa Fyn eller Sjælland. Og naar det ikke sker, er der aldeles ingen Mangel paa Befalingsmænd, saa er der rigeligt af dem. Men skulde endelig det utænkelige blive til Virkelighed, og hele det fuldt udviklede, ved særlig Lov indkaldte Vagtkorps skulde udvikles paa den angivne Maade, ja, saa har det ganske de samme Befalingsmandskilder at øse af, som de militære Korps har nu, og det er endda særdeles velstillet i Sammenligning f. Eks. med Hæren efter det af daværende Forsvarsminister Brorsen stillede Forslag. Det er i Betænkningen nævnt, at ved den fulde Mobilisering, hvilket jo er Forudsætningen for den af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen udregnede Mangel paa Befalingsmænd, har det Brorsenske Forslag en Befalingsmand for hver 39 Mand, medens Vagtkorpsforslaget har en Befalingsmand for hver 22 Mand, altsaa forholds-mæssigt set et betydeligt større Tal. Noget knebent Befalingsmandstal i Vagtkorpset tyder dette jo ikke paa. Imidlertid siger

Venstre-Mindretallet i Betænkningen, at det Brorsenske Forslag har 2 000 à 3 000 værnepligtige Befalingsmænd i Baghaanden. Ja, ogsaa i denne Henseende er Vagtkorpsforslaget indrettet efter de kendte Mønstre. Udgangspunktet for Beregningen af disse 2 000—3 000 Befalingsmænd maa være, at der efter det Brorsenske Forslags § 41 udtages 9 pCt. af Mandskabet til Befalingsmænd, men efter Vagtkorpsforslaget udtages der 10 pCt. til Overkonstabelskolen, altsaa 1 pCt. mere end efter det Brorsenske Forslag. Her er de 680 Overkonstabler, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen savner, ja, ikke alene de 680, men et betydeligt større Tal. Naar saa hertil kommer, at det Brorsenske Forslag udover de 84 000 Mand har en betydelig Styrke af de saakaldte Hjælpetropper og Landstormsmandskabet, der ogsaa skal betjenes med Befalingsmænd, vil det ses, at det nævnte Hærlovsforslag er langt, langt fattigere paa Befalingsmænd end Vagtkorpsforslaget. Man regner ogsaa i det Brorsenske Forslag med, at det kan knibe med Befalingsmænd, og anviser derfor, at menige ved Genindkaldelse kan udnævnes til Underkorporaler. I § 182 i dette Lovforslag om Landstormen anvises som Befalingsmænd under Mobilisering af Landstormen dels tidligere Befalingsmænd af visse Kategorier, dels andre Personer, som findes egnede dertil. Ja, naar man øser af saa vidtstrakte Kilder for at faa det fornødne Befalingsmandstal, tør jeg nok sige, at den mindre Styrke, som Vagtkorpset opstiller, maa have særdeles rigeligt at øse af. Hele den Kritik, der er bygget op paa dette Punkt, falder derfor uhjælpeligt sammen. Vagtkorpset er i den Henseende stillet paa samme Maade og giver de samme Muligheder som den bestaaende Hærordning eller en Hærordning som den af fhv. Forsvarsminister Brorsen foreslaaede.

Den saglige Kritik af Befalingsmandsordningen, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har gjort saa meget ud af, viser sig saaledes at være behæftet med saa mange Fejl og i det hele taget at være af saa luftig Art, at den opløser sig i slet ingenting. Man kunde altsaa meget vel klare sig med de Befalingsmænd, som efter Ordningen vil være for Haanden, og for saa vidt behøvedes Ændringsforslagene Nr. 1 og 3 ikke, men Flertallet maa, som allerede sagt, være enig i, at den Styrkelse af Grænsebevogtningen, som den højtærede Ministers Forslag betyder, i sig selv er ønskelig, og naar Lovforslaget saa tillige byder den Fordel at muliggøre en Reserve